

เหตุจรรยาในความผิดฐานลักทรัพย์

นายพิชัย คำนพัฒนามงคล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2548

ISBN 974-53-2600-3

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

GRAVITY ON OFFENSE OF THEFT

Mr. Pheichai Danpattanamongkhol

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Laws Program in Laws

Faculty of Law

Chulalongkorn University

Academic Year 2005

ISBN 974-53-2600 -3

481886

หัวข้อวิทยานิพนธ์

เหตุการณ์ในความผิดฐานลักทรัพย์

โดย

นายพิชัย ด้านพัฒนามงคล

สาขาวิชา

นิติศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ มัทยา จิตติรัตน์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทนิติศาสตร์

..... คณบดีคณะนิติศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธิตินันท์ เชื้อบุญชัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมราวดี อังค์สุวรรณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ มัทยา จิตติรัตน์)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ชัยเกษม นิตสิริ)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. จิรนิติ หะวานนท์)

พิชัย คำนพัฒนามงคล : เหตุการณ์ในความผิดฐานลักทรัพย์. (GRAVITY ON OFFENSE OF THEFT) อ. ที่ปรึกษา : รศ. มัทยา จิตติรัตน์, 119 หน้า. ISBN 974-53-2600-3.

การกำหนดเหตุการณ์ในความผิดฐานลักทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 มาตรา 335 ทวิ และมาตรา 336 ทวิ เป็นการกำหนดโทษให้นักขึ้นโดยถือหลักคำนึงถึงผลของการกระทำ หลักคำนึงถึงจิตใจของผู้กระทำความผิด ตัวผู้ถูกระทำความผิด และการกระทำ ความผิดที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ทั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งการลงโทษ นอกจากนั้นกฎหมายยังได้ คำนึงถึงเงื่อนไขอื่นๆ ประกอบอีกด้วย อาทิเช่น วัตถุหรือตัวทรัพย์สินที่ถูกกระทำ หรือสถานที่ที่ได้ กระทำความผิด และโอกาสในการกระทำความผิด

จากการศึกษาเปรียบเทียบพบว่า การกำหนดเหตุการณ์ ยังไม่ครอบคลุมการกระทำความผิด โดยวัตถุแห่งการกระทำเป็นทรัพย์สินที่มีราคาสูงก็ดี หรืออาวุธร้ายแรงก็ดี เช่น ปืนหรือวัตถุระเบิด รวมถึงการลักทรัพย์บุคคลผู้สูงอายุ บุคคลทุพพลภาพและเด็ก ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการลักทรัพย์ที่มีราคา สูงย่อมไม่เป็นกรรมต่อผู้เสียหาย และการลักทรัพย์ที่เป็นอาวุธร้ายแรงผู้กระทำความผิดย่อมนำไปใช้ ในการก่อให้เกิดความไม่สงบขึ้นในสังคมขึ้นได้ เช่น การก่อการร้าย ส่วนการลักทรัพย์ต่อบุคคล ผู้สูงอายุ บุคคลทุพพลภาพและเด็ก เป็นการกระทำที่ไม่มีมนุษยธรรม เพราะบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่ไม่ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ อีกทั้งในต่างประเทศการกำหนดเหตุการณ์ในความผิดฐานลักทรัพย์ได้ กำหนดให้การกระทำตามลักษณะดังกล่าว ให้เป็นเหตุต้องรับโทษหนักขึ้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึง เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อนำเสนอให้มีการกำหนดเงื่อนไขการกระทำดังกล่าวให้เป็นเหตุการณ์

สาขาวิชา.....นิติศาสตร์.....ลายมือชื่อนิสิต..... พ.ศ. ๒๕๖๘
ปีการศึกษา.....2548.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

#4586096034 : MAJOR LAWS

KEY WORD: THEFT / GRAVITY / THE PENAL CODE / COMPARATIVE

PHEIICHAJ DANPATTANAMONGKHOL : GRAVITY ON OFFENSE OF THEFT.

THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF. MATTAYA JITTIRAT, 119 pp.

ISBN 974-53-2600 -3.

A settlement of gravity on offense of theft according to section 335, section 335 bis, section 336 bis of Criminal Code is an enhancement of penalty which is drawn from outcome factor, emotional factor of an offender, the victim, and the offense frequently occurred, in accordance with the penalty's aim. The laws, besides, are provided in regard to other conditions, such as a condition of the property or a place where the theft is occurred and opportunity for misconduct.

According to a comparative study, it is found that the settlement of gravity still does not cover a deed done to property or costly object or even deadly weapons such as guns and/or explosives, including larceny done to senile persons, infirm individuals, and juveniles. It can be seen that larceny done to a costly object is unjust for the victim, while theft of lethal arms can subsequently lead to violence and social unrest like terrorism. Larceny done to aging individuals, infirm persons, and children are saliently inhuman, for they cannot help themselves from such harm. In foreign countries, the settlement of gravity on offense as such is provided to be graver in punishment. This thesis hence is a research done in order to present that it is necessary to provide such deed as gravity.

Field of study.....Laws.....Student's signature.....*Pheichai Danpattanamongkhol*
 Academic year2005.....Advisor's signature.....*M. J.*

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณครูบาอาจารย์ดังต่อไปนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมราวดี อังค์สุวรรณ รองศาสตราจารย์ มัทยา จิตศิริคณ อาจารย์ ชัยเกษม นิตสิริ อาจารย์ ดร.จิรนิติ หะวานนท์ และรองศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส ที่ได้ให้ความเมตตากรุณากับผู้เขียนมาโดยตลอด

ผู้เขียนขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่คณะนิติศาสตร์ รวมทั้งห้องสมุดกลางจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เจ้าหน้าที่ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ กับผู้เขียนเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ผู้เขียนขอระลึกถึงพระคุณของบิดามารดา ที่ได้อบรมและเป็นกำลังใจให้กับผู้เขียนมาโดยตลอด รวมทั้งขอขอบคุณ พี่ น้อง ผู้อุปการะ และเพื่อนๆ ทุกคนที่ได้ให้กำลังใจ

ทั้งนี้หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีข้อผิดพลาดแต่ประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว และกราบขออภัยในความผิดพลาดมา ณ ที่นี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษาวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานของการศึกษาวิจัย.....	4
1.5 วิธีการในการดำเนินการศึกษาวิจัย.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษาวิจัย.....	4
บทที่ 2 การกำหนดเหตุการณ์ในประมวลกฎหมายอาญา.....	5
2.1 แนวความคิดในการกำหนดเหตุการณ์.....	5
2.2 ความหมายของเหตุการณ์.....	15
2.3 ปัจจัยในการกำหนดเหตุการณ์.....	16
2.3.1 หลักค้ำนึ่งถึงผลของการกระทำ.....	16
2.3.2 หลักค้ำนึ่งถึงจิตใจ.....	17
2.3.3 ตัวผู้ถูกระทำความผิด.....	18
2.3.4 ลักษณะของการทำความผิด.....	18
2.3.5 ความผิดที่เกิดขึ้นบ่อยๆ.....	19
2.4 ลักษณะของการบัญญัติเหตุการณ์.....	19
2.5 บทบัญญัติที่เป็นเหตุการณ์ตามประมวลกฎหมายอาญา.....	20
2.6 ความรับผิดชอบทางอาญาในเหตุการณ์.....	22
2.6.1 องค์ประกอบภายนอก.....	23
2.6.2 เจตนาแห่งการลงโทษทางภาวะวิสัย.....	24
2.6.3 เหตุจงใจหรือเจตนาพิเศษ.....	25
2.6.4 ผลของการทำความผิด.....	25
2.7 การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลในเหตุการณ์.....	28

2.7.1 การพิจารณาพิพากษาของศาล ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90.....	28
2.7.2 การพิจารณาพิพากษาของศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192.....	28
2.8 ข้อแตกต่างระหว่างเหตุฉกรรจ์และเหตุเพิ่มโทษ.....	29
บทที่ 3 การกำหนดเหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานลักทรัพย์.....	31
3.1 เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานลักทรัพย์ตามกฎหมายไทย.....	32
3.1.1 ตามกฎหมายตราสามดวง.....	32
3.1.2 ตามกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127.....	35
3.1.3 ตามประมวลกฎหมายอาญา.....	38
3.2 เหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานลักทรัพย์ตามกฎหมายต่างประเทศ.....	59
3.2.1 ประเทศสหรัฐอเมริกา (มลรัฐฟลอริดา).....	59
3.2.2 ประเทศตุรกี.....	62
3.2.3 ประเทศกรีซ.....	64
3.2.4 ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน.....	65
3.2.5 ประเทศโรมาเนีย.....	66
3.2.6 ประเทศฝรั่งเศส.....	67
บทที่ 4 วิเคราะห์เปรียบเทียบเหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานลักทรัพย์.....	70
4.1 เจื่อนใจจากลักษณะของการกระทำความผิด.....	70
4.1.1 การกระทำที่ใช้ความรุนแรง.....	70
4.1.2 การกระทำที่มีผู้ร่วมกระทำความผิด.....	73
4.1.3 การกระทำเพื่อเข้าไปถึงตัวทรัพย์.....	74
4.1.4 การกระทำโดยใช้กลอุบาย.....	75
4.1.5 การกระทำในลักษณะอื่นๆ.....	77
4.2 เจื่อนใจจากสถานที่.....	78
4.2.1 สถานที่เคหสถาน.....	79
4.2.2 สถานที่ราชการ หรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อให้บริการสาธารณะ.....	80
4.2.3 สถานที่ที่ประชาชนใช้สัญจร.....	81

4.2.4 สถานที่บูชาสาธารณะ.....	81
4.2.5 สถานที่อื่นๆ.....	82
4.3 เงื่อนไขจากโอกาสในการกระทำความผิด.....	82
4.4 เงื่อนไขจากตัวทรัพย์.....	84
4.5 เงื่อนไขอื่นๆ.....	86
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	88
รายการอ้างอิง.....	96
ภาคผนวก.....	99
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	119